

Tweede Kamer der Staten-Generaal
Vaste Commissie voor VWS
Postbus 20018
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Onderwerp

Inbreng Algemeen Overleg over het terugdringen van administratieve lasten in de zorg

Datum	Referentie	Inlichtingen bij
28-05-2018	18-0370/MH?RS	Amber Bindels, amber@wijstaanop.nl of Marijke Hempenius, m.hempenius@iederin.nl

Geachte Kamerleden,

Op 30 mei spreekt u in een algemeen overleg over het terugdringen van administratieve lasten in de zorg. Vorige week heeft VWS een actieplan gepresenteerd om de zorg te ontdoen van onnodige bureaucratie. Wij constateren dat de focus daarbij vooral ligt op het verminderen van de bureaucratie voor uitvoerders, aanbieders en instanties en veel minder op de administratieve lastendruk waar zorgvragers mee kampen. Terwijl deze juist het hoogst is voor mensen met een levenslange en levensbrede beperking. Zowel in de curatieve als in de langdurige zorg. Dit gaat ten koste van hun toch al zo beperkte tijd, geld en energie en dus broze kwaliteit van leven.

Het probleem is alom bekend. Ieder(in) en Wij Staan Op! hebben meerdere keren aandacht gevraagd voor deze kwestie. Ook andere organisaties en instanties kaartten het probleem aan:

- In een van de voorbereidende stukken voor 30 mei van de Tweede Kamer (Tweede Kamer, vergaderjaar 2015–2016, 29 515, nr. 395, brief van minister Schippers aan TK op 7 juli 2016) worden een videobrief en rapport van Patiëntenfederatie NPCF genoemd. Hierin kaart de Patiëntenfederatie de regeldruk voor mantelzorgers en mensen die zorg nodig hebben aan.
- De Nationale Ombudsman stelt in zijn rapport Zorgen voor burgers; Onderzoek naar knelpunten in de toegang tot zorg (2018): "Het huidige zorgsysteem is ontworpen vanuit de verwachting dat instanties hierdoor meer vraaggericht, verantwoordelijker en efficiënter werken. Instanties voeren ieder vanuit hun perspectief eigen regelingen uit en werken binnen hun eigen kaders. Doordat een overzicht van de gehele situatie van de burger

ontbreekt, missen de betrokken instanties het gevoel van urgentie om de problemen integraal aan te pakken en op te lossen.”

- De Wetenschappelijke Raad van het Regeringsbeleid heeft in haar rapport: ‘Weten is nog geen doen (2017)’ geanalyseerd hoe zeer het van belang is dat bij de ontwikkeling van regels wordt gekeken naar het ‘doenvermogen’ van mensen.
- Per Saldo benoemt op 23 mei met heldere voorbeelden dezelfde noodzaak in een brief aan de Tweede Kamer.

Aanbevelingen

In deze brief leest u de drie aanbevelingen om de regeldruk ook voor de zorgvragers zelf terug te dringen.

1. Vereenvoudig de toegang tot zorg en ondersteuning
2. Maak zorg en ondersteuning levensloopvolgend en persoonsgericht
3. Erken de deskundigheid van behandelende artsen en therapeuten bij de toekenning van zorg en ondersteuning

De aanbevelingen in deze brief dragen in onze optiek bij aan een betere positie van mensen met beperking of aandoening. We hopen dat u deze punten met de ministers bespreekt en integraal onderdeel laat zijn van alle sectorplannen zodat de administratieve rompslomp niet alleen afneemt voor uitvoerders, aanbieders en instanties, maar ook voor de mensen om wie het gaat.

1. Vereenvoudig de toegang

Mensen met een beperking of aandoening (en hun naasten) hebben het recht hun leven in te richten zoals zij zelf graag willen. Toegangslotetten moeten daarom uitgaan van vertrouwen en de ervaringsdeskundigheid van de aanvragers. Het steeds opnieuw gedetailleerd moeten aanleveren van dezelfde gegevens kost onnodig veel tijd, energie en geld. Het belemmert mensen met een beperking om eigen regie te voeren over hun leven.

2. Levensloopvolgende en persoonsgerichte zorg en ondersteuning

Zorg en ondersteuning moeten gericht zijn op het faciliteren van de keuzes, wensen en mogelijkheden om met en ondanks een beperking te kunnen meedoen aan de samenleving. Nu verwijzen uitvoerders naar elkaar en wordt onvoldoende geluisterd naar de vraag en expertise van de aanvrager. Om volwaardig mee te kunnen doen is een onafhankelijke en levensbrede indicatie op maat nodig. Door persoonsvolgende bekostiging worden de eigen regie, keuzevrijheid en zeggenschap versterkt. Passende en flexibel inzetbare zorg en ondersteuning zijn een harde voorwaarde om naar vermogen en wens mee te kunnen doen.

3. Erken de deskundigheid van artsen en therapeuten bij indicaties

Voor veel mensen met meervoudige en/of complexe aandoeningen is het vinden van passende zorg een probleem. Dat wordt verder bemoeilijkt omdat informatie van de behandelend arts of therapeut onvoldoende meeweegt bij de indicatiestelling of toekenning.

De expertise van de (medische) adviezen en diagnoses van professionele behandelaars moeten worden erkend zodat mensen niet onnodig worden belast met het 'bewijzen' van hun aandoening en de geldigheid van hun zorgvraag.

Met vriendelijke groet

Illya Soffer
Directeur Ieder(in)

b.a.

Amber Bindels
Wij Staan Op!